

Sekito Kisen

Cançó de l'ermita amb sostre de palla

En aquest espai, que no conté res de valor,
He aixecat una ermita amb sostre de palla
Després de dinar, descanso i faig una becaina.
Quan la barraca ja era acabada, va aparèixer la brolla,
i ara aquesta brolla es per arreu, cobrint-ho tot.
Un home viu plàcidament en aquesta ermita,
Sense entrebancs, ni interiors ni exteriors.
No li plau viure a on viu la gent ordinària,
Allò que agrada a la gent ordinària, a ell no li agrada.
Malgrat la barraca sigui petita, conté l'univers,
En tot just deu peus quadrats
Aquesta cabana conté l'univers sencer:
Un vell i el fulgor de les formes i la seva essència.
Els bodhisattves del Gran Vehicle tenen una fe absoluta,
Però els homes vulgars només fan que dubtar i es pregunten:
"S'esfondrarà o no aquesta barraca?"
Però, s'esfondri o no, allí hi viu el mestre veritable,
No pas al nord, ni al sud, ni a l'est ni a l'oest.
Romandre arrelat a la quietud, amb gran fermesa,
Res no pot superar això.
Una finestra lluminosa sobre els pins verds;

No es pot comparar ni a palaus de jade, ni a les torres de granat.

Simplement assegut, amb el cap cobert,

tot resta en repòs.

Així, aquest monjo de les muntanyes ja no comprèn res de res.

Viu a on és i ja no fa cap esforç per alliberar-se.

Li cal posar unes seients per seduir als deixebles?

Adreceu la vostre llum vers l'interior,

I llavors, senzillament, torneu-la a l'exterior.

La font de tot és infinita i inconcebible,

No pot ser posseïda ni defugida.

Coneixeu als mestres de l'antigor

I feu-vos íntims amb les seves ensenyances,

Treneu feixos de palla i feu-vos una cabana

I no vulgueu abandonar-la mai,

Deixeu passar els segles, deixeu-vos anar.

Obriu les vostres mans i camineu amb innocència.

Els milers de paraules i les seves interpretacions infinites

Només hi són perquè us allibereu de les vostres traves.

Si desitgeu conèixer l'immortal que viu a la cabana,

No fugiu, ara i aquí, d'aquest sac de pell.

Traducció: Santiago Jubany